

כבוד ראש המועצה האזורית, אבו בסמה,
מנכ"ל משרד רה"מ, רענן דינור,
ראש הרשות לטיפול בבדואים, ידידי היקר, יהודה בכר,
גברתי, מנהלת המחוז של משרד החינוך, גברת אמירה חיים,
ג'אבר אבו כף, יו"ר הוועד של אבו קרינאת,
שיח'ים,
ראשי רשויות,
ידידים יקרים,
קהל נכבד,

אני מאוד שמח להיות כאן. זו לא הפעם הראשונה שלי כאן וזו לא הפעם הראשונה שלי במפגש עם השיח'ים ועם ראשי רשויות הבדואיות מה שחשוב לי כיום זה שאנחנו נגיע בעזרת השם, בקרוב לסיכום והבנה בנושא שהוא אולי הנושא המרכזי והחשוב ביותר ביחסים של מדינת ישראל עם אזרחיה הבדואים, נושא הקרקעות.

טיפולתי בנושא הזה במשך שנים והגעתי למסקנה שהדרך שבה הלכנו בעבר לא הייתה הדרך הנכונה ולכן החלטתי להקים את ועדת גולדברג ולכן חברים בוועדת גולדברג בדואים, כי אנחנו לא רצינו לעשות את הוועדה הזאת מנותקת מהבדואים אלא כך שהיא בתוך הבדואים ומתוך הבדואים, על מנת שהבדואים ישתפו איתה פעולה בכבוד, בצדק, ביושר, כפי שאני מאמין שצריך לנהוג עם כל אזרחי מדינת ישראל. עכשיו אני שומע, ואני שמח מאוד לשמוע מאבו קרינאת ומג'אבר שהם מבקשים שהממשלה תאמץ את מסקנות ועדת גולדברג אבל צריך לבקש עוד דבר, שכולכם, כל הבדואים ואני לא יודע מה המסקנות, אני לא יודע להעריך אותן, אני לא יודע לחשב אותן, אני לא יודע לתקצב אותן כרגע, אני לא יודע כלום, אני אומר, אתם רוצים שהממשלה תאמץ את המסקנות, תאמצו את זה גם אתם. פעם אחת ולתמיד שלא ייווצר מצב שיש פער. פעם אחת ולתמיד שנגיע להסכמה. אף אחד לא יכול לקבל את כל מה שהוא רוצה. אני ניהלתי מלחמה קשה מאוד נגד שרים שאמרו, מה זה אתה מקים פה ועדה, זה יפתח פתח, מי יודע לאן זה יגיע, כמה זה יעלה. אמרתי, אני מעדיף שיעלה יותר ונחיה בשלום עם הבדואים מאשר שיעלה פחות ויהיה כעס בינינו לבין הבדואים.

אני מאמין גדול שהאוכלוסייה הזאת היא חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל, אתם אזרחים שרבים מכם נמצאים בשורה הראשונה של לוחמי ומגני מדינת ישראל. אני חושב שאנחנו עושים בשנים האחרונות דברים שלא נעשו במשך שנים רבות. מה שעמרם קלאג'י עושה כראש המועצה של אבו בסמה זה דבר חשוב מאוד, אני גאה שאני חונתי את בית הספר בטרבין ואני גאה שעמדתי פה על הגבעה וראיתי איך מניחים את היסודות לבתי הספר האלה. הילדים לא זוכים בחמש יחידות במתמטיקה בציון גבוה כל כך כשיושבים במקום שלא נעים לשבת בו. בית הספר הזה הוא ברמה הגבוהה ביותר של בתי ספר שבונים במדינת ישראל.

בשנים הקרובות, עד שנת 2011 אנחנו נבנה 8,000 כיתות, מתוכן 40% יהיו אצל האוכלוסייה הלא יהודית. 40% מהכיתות שאנחנו נבנה יהיו באוכלוסייה הלא יהודית. שום ממשלה בהיסטוריה לא קיבלה החלטה כזאת. אתם לא 40% מהאוכלוסייה, אבל אתם 40% מהמחסור בכיתות. אז כשאנחנו בונים כיתות אנחנו בונים את זה לפי הצדק ולא לפי הגודל, לפי המחסור ולא לפי מה שיש. אנחנו הולכים בהשקעה בפיתוח תשתיות בהיקפים שלא היו כמוהם בעבר. אני חושב שמה שעושה עמרם באבו בסמה זה דרך אחרת, זה סגנון אחר, זה איכות אחרת, זה רמה אחרת. עכשיו, אני חוזר ואומר לכם, אנחנו צריכים לחיות יחד, אנחנו צריכים לחיות יחד בצדק, בשוויון ופירושו של דבר שאתם תצטרכו לקבל את ההמלצות של הוועדה שאתם הייתם חברים בה. אם אתם רוצים שאני אקבל את המסקנות, אתם חייבים גם לקבל את המסקנות. אני פונה אליכם ומבקש מכם את זה מתוך גישה באמת, בלי העמדות פנים, מתוך אמונה שאנחנו יכולים לחיות בשוויון. אני לא אהיה בזמן שיצטרכו ליישם את כל המסקנות וזה יהיה תהליך של כמה שנים וזה יעלה הרבה מאוד כסף,

אבל אתם תהיו ואני גם אדאג מרחוק, באהבה גדולה, שהכל יתנהל כהלכה, שהבדואים יחיו בנגב בכבוד, באיכות חיים, בבתים טובים. תראו בשנים האחרונות איך רהט התפתחה. היא התפתחה בין היתר כתוצאה מהחלטות שאני קיבלתי כמו למשל היקף הבניה של 2200 יחידות דיור חדשות, היקפים עצומים, כך אני רוצה שייראו כל מקומות היישוב ושבעיית הקרקעות תגיע לכלל סיכום מתוחם בזמן, מוגדר בזמן ושנחנו נוכל להוליך את פיתוח הנגב להישגים שאנחנו מאמינים שהנגב הזה יכול להגיע אליהם.

אני רוצה בהזדמנות הזאת להודות לך, יהודה בכר, ידידי היקר, על העבודה החשובה שאתה עושה כל השנים האלה. אני אחראי לך שאתה נמצא פה ואני מאוד גאה בך. אני רוצה לברך גם את כל חברי ראשי הרשויות היהודיות שנמצאים כאן וכמובן להודות להם על העבודה הטובה שהם עושים.

אבל, בעיקר אני רוצה לברך אתכם לכבוד חג הקורבן, לכבוד חג איד אלאדחא ולאחל לכם שיהיה לכם חג נעים, שמח, טוב, שקט ומלא תקווה ו'כולו עם ואנתום בחיר'.